

الحق في سائر الخصال والاعمال

سبحان الله الذي لا يورد في خلاصه مفيدة شافية صدور اهل توحيد وفراد
وكان فيه ازالة شبهات اهل تزيغ وفساد سمع به

تكملة لبيان الحق في ازالة الخلل

أزاليات نامانه ومحدث يكمانه ناصر سنن ماثور ناشر اخبار صحيحه
عالم رباني شيخ محمد بن اسماعيل بن صلاح الاسير النيامي الصنعائى

مطلع فاروقى قبا هتلم معظم مطبعه
دارت فاروقى قبا هتلم معظم مطبعه

M.A. LIBRARY, A.M.U.

ARI4981

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله
 احدا ولا يتوكلون الا عليه ولا يفرعون في كل حال الا اليه ولا يدعون غيره
 اسمائه الحسنه ولا يتوسلون اليه بالشفعاء من في الدنيا يشفع عنده الا
 باذنه فاروي ما خلق الذين من دونه واشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له ربنا معبود واشهد ان محمدا عبده ورسوله الذي امره ان
 لا امرك لنفسي نفعا ولا ضرا وكفى بالله شهيدا صلى الله عليه وسلم و
 على اله التابعين له في السلامة عن العيوب تطهير القلوب عن اعتقاد
 يشوب **وبعد** هذا تطهير الاعتقاد عن ادان الاتحاد وجب
 على تاليفه وتصنيفه على توصيفه لما رايته وعلمته يقينا من
 عموم اتخاذ العباد الالناد في الامصار والقرى وجميع البلاد
 من اليمن والشام ومجدها وجميع بلاد الاسلام وهو
 الاعتقاد في القبور وفي الاحياء من يدعى العلم بالمغيبات

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربوبيته من العباد حتى يفروه بتوحيد
 العباد كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله

ویرود از اینست که در اصل با حق تعالی
 عبادت را بر این پایه استوار کرده اند
 که هر چه از ایشان میسر شود در راه
 عبادت بکار آورند و در این راه
 هیچ چیز را از ایشان نگذرانند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند

وانه لا یتیم ایمان احد حق علیه **الاصل الثالث** ان التوحید
 قسما **القسم الاول** توحید الربوبية والخالقية والرازقية
 ونحوها ومعناه ان الله وحده هو الخالق للعالم وهو الرزق لهم
 الرزاق لهم وهذا لا ينكره المشركون ولا يجعلون لله فيه شريكا بل
 مقرون به كما سيأتي في **الاصل الرابع** **والقسم الثاني** توحید
 العباداة ومعناه الافراد لله وحده بجميع انواع العبادات الالهية
 بياضا هذا هو الذي جعلوا لله فيه شركاء ولفظ شريك يشعر
 بالاقرار بالله تعالى فالرسل عليهم السلام بعثوا لتقرير الاول ودفع
 المشركين بمثل قولهم في خطاب للمشركين اني الله شك هل من خالق
 غير الله وينهيم عن شرك العباداة ولذا قال تعالى ولقد بعثنا في كل
 امة رسولا ان اعبدوا الله اى قائلين لا هم ان اعبدوا الله فافاد
 بقوله في كل امة ان جميع الامم لم ترسل اليهم الرسل ولم يعيشت
 اليهم الا لطلب توحید العباداة لا للتعريف بان الخالق للعالم ان
 رب السموات والارض فانهم مقرون بهذا ولهذا لم ترد الايات في القاب
 الا بصيغة استفهام التقرير نحو هل من خالق غير الله اكن خالق من لا
 اني الله شك فاطر السموات والارض اغير الله اتخذ وليا فاطر السموات

ویرود از اینست که در اصل با حق تعالی
 عبادت را بر این پایه استوار کرده اند
 که هر چه از ایشان میسر شود در راه
 عبادت بکار آورند و در این راه
 هیچ چیز را از ایشان نگذرانند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند

ویرود از اینست که در اصل با حق تعالی
 عبادت را بر این پایه استوار کرده اند
 که هر چه از ایشان میسر شود در راه
 عبادت بکار آورند و در این راه
 هیچ چیز را از ایشان نگذرانند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند
 و در این راه هیچ کس را
 شریک قرار ندهند و در این راه
 هیچ کس را شریک قرار ندهند

[illegible]

كَلِمَ بِمَا أَعُوذُ بِكَ مِنْهُ وَقَالَ رَبِّ انْظُرْ نِي وَكُلَّ مَشْرَكٍ مَقْرَبًا إِنَّ اللَّهَ خَالِقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِهَا مَا يَفْقَهُ الْغَافِلُونَ وَلَئِنْ تَخْتَضِعُوا لِلرَّسُولِ يَخَفُفْ عَنْكُمْ أَمْرِهُنَّ إِنَّهُ يَخْتَصِصُ بِمَنْ يَشَاءُ أَلِيقًا وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ ذَرَّةً ذَرَّةً وَلَا يُجْزَوْنَ كَيْدَهُمْ إِلَّا زَلْزَلًا وَمُشْرَكُونَ مَقْرُونُونَ بِذَلِكَ لَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا الْأَصْلُ الْخَامِسُ

ان العبادۃ اقصى غايات الخضوع والتذلل وله تستعمل الا
في الخضوع لله تعالى لانه مولى اعظم النعم كان حقيقا باقصه
غايه الخضوع كما في الكشف ثم ان راس العبادۃ واساسها
التوحيد لله تعالى التي تفيد كلمة التي اليها دعت جميع الرسل
وهو قول لا اله الا الله والمراد اعتقاد معناها لا مجرد قولها
باللسان ومعناها افراد الله تعالى بالعبادة والالهية والنفی
والبراءة من كل معبود ونه وقد علم الكفار هذا لانهم
اهل اللسان الغري فقالوا اجعل الالهة لها واحدا من هذه الشیء
عجبا فصل اذا عرفت هذه الاصول فاعلم انه سبحانه جعل
العبادة له انواعا منها اعتقادية وهي اساسا وذلك ان يصدق
انه الرب الواحد الاحد الذي له الخلق والامر ويبدى النفع و

من
بنی القیامه
نوشته اند که در
مقارن این امر
جوابت باین
نیز لفظ عبادت
برای خداست
نزد و از این

نگویم پس بدانکه من عبادت و
 اسباب و توجیه است برای خدا تعالی در معاد کلمه
 لا اله الا الله
 بسوی آن خوانده اند و مرا و از آن اعتقاد کردن
 منی کلمه است به خود گفتن زبان و منی کلمه یگانه
 و منی است خدا تعالی را در عبادت و کلمه است
 و منی کردن و نیز از شدن از منی کلمه و کلمه است
 گفتار کردن و گفتار کردن از منی کلمه و کلمه است
 احصل الاقطار هذا واحدان هذا الشیخ حجاب
 یعنی یکایان منی کلمه و در از یک منی کلمه است
 عیب است فیضاً چون این اصلها را

ابره خدا باشد ای یغی اود هر کسان کافر ای یغی
 مخلوق کند شریک باشد ای یغی اود هر کسان کافر ای یغی
 آن مخلوق ندیده باشد خواه مرده یا زنده ای یغی
 مخلوق نبود و اگر که گردید برایت که فرشته باشد یا نبی
 یا نبی یا در حق یا قبر یا در دو بر یا زنده یا مرده ای یغی
 شخص این عبادت ای یغی اود هر کسان کافر ای یغی
 باشد اگر که بخدایت او را میگردند عبادت او را میگردند
 آرد پس اقرار کردن شرکان بخدایت او را میگردند
 و بدین میگردند از ان شرکان بخدایت او را میگردند
 او را میگردند از ان شرکان بخدایت او را میگردند

نیشته کی کجیاد تہا دیغور اور ایشا دوم
 تہا کیان است از تہا کی قبول ایک مریض
 کردن تہا این کجیاد تہا کی قبول ایک مریض
 کجیاد تہا کی قبول ایک مریض
 کجیاد تہا کی قبول ایک مریض

وَلاَ يَغْنَى عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ وَأَنْ عِبَادَتَهُمْ هِيَ اعْتِقَادُهُمْ فِيمَ
 أَهْلِهِمْ يَضُرُّونَ وَيَنْفَعُونَ وَأَنْهُمْ يَقْرَبُونَ اللَّهَ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى وَ
 أَنْهُمْ لِيُشْفَعُونَ لَهُمْ عِنْدَهُ تَعَالَى فَخْرُ وَالْهَمُ الْخَائِرُ وَطَافُوا
 بِهِمْ وَنَدَّرُوا لَمْ يَدْرُ عَلَيْهِمْ وَقَامُوا مَتْنُ الدِّينِ مَتَوَاضِعِهِ
 فِي خُدْمَتِهِمْ وَسَجْدِ وَالْهَمُ وَمَعَ هَذَا كُلِّهِمْ مَقْرُونٌ لِلَّهِ
 بِالرَّبُوبِيَّةِ وَأَنَّهُ الْخَالِقُ وَلَكِنَّهُمْ لَمَّا اشْرَكُوا فِي عِبَادَتِهِ جَعَلَهُمْ
 مُشْرِكِينَ وَلَمْ يَعْنِدْ بِأَقْرَارِهِمْ هَذَا لَأَنَّهُ نَافَاهُ فَعَلِمَ فَلَمْ يَنْفَعِهِمْ
 الْأَقْرَارُ بِتَوْحِيدِ الرُّبُوبِيَّةِ فَهَمِنْ شَأْنِ مَنْ أَقْرَبَ بِاللَّهِ تَعَالَى بِتَوْحِيدِ
 الرُّبُوبِيَّةِ أَنْ يَفْرُدَهُ بِتَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ فَذَا لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَ
 لَا أَقْرَارَ إِلَّا بَطْلٌ وَقَدْ عَرَفُوا وَهُمْ فِي طَبَقَاتِ النَّارِ وَقَالُوا
 تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَذْهَبْنَا بِكُمْ رَبُّكَ الْعَالَمِينَ مَعَ
 أَنْهُمْ لَمْ يَسُوْا وَهُمْ بِهِ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ وَلَا جَعَلُوا مِنْ خَالِقِينَ وَ
 وَلَا رَازِقِينَ لَكِنْ عَمِلُوا إِذَا صَارُوا فِي النَّارِ فِي قَعْرِ جَهَنَّمَ أَنْ خَلَطُوا
 الْأَقْرَارَ بِذَرَّةٍ مِنْ ذَرَاتِ الشُّكَّالِ الشُّرَكَاءِ وَعَدَمَ تَوْحِيدِ
 الْعِبَادَةِ صَبَرَهُمْ كَمَنْ سَوَّابِينَ الْأَصْنَامِ وَبَيْنَ رَبِّ الْأَنَامِ
 وَمَا يُؤْمِنُونَ أَكْثَرُ تُمَيِّزُ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ أَيْ مَا يَقَرُّ
 أَكْثَرُهُمْ فِي أَقْرَارِهِ بِاللَّهِ وَبِأَنَّهُ خَلَقَهُ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ

[illegible]

افغانستان که در خیزد
دشمنان نیز خیزد و اولی شیخ زید را
او بعد بنام محبوب بن شیخ زید کان
لغت الله علیه که حضرت آدم علیه السلام
و اولاد و ملک لایلی غنی ای آدم علیه السلام
که در سوی ارضت با و پدر او را
که در دهنه نشود و بنی که در حایجان از شمع فرو
شجره الخلد بنا و پدر او را
او خود را شایده

من الفسقة يشربون الخمر ويسمونها نبيذاً وأول من سعى فإيه
غضب الله وعصياناً بالاسماء المحبوبة عند السامعين
لعنه الله فإنه قال لا بى البشر آدم عليه السلام يادم هكلك
على شجرة الخلد ومكلك لا يسل في الشجرة التي هي الله تعالى
آدم عن قربانها غرواً له تدليس عليه بالاسم الذي اخترعه
لها كما يسمى اخوانه المقلدون له الخشيشة بلقمة الراحة وكما يسمى
الظلمة ما يقبضونه من اموال عباد الله ظلماً وعدواناً وباقي
ادب القتل ادب السرقة ادب التهمة يتحرف اسم الظلم الى اسم
الادب كما يحرفونه في بعض المقبوضات الى اسم النفاة و
في بعضها الى اسم السياقة وفي بعضها ادب الكايل والموازن
وكل ذلك اسم عند الله ظلم وعدوان كما يعرفه من شتم
رائحة الكتاب والسنة وكل ذلك ما خوذ من ابليس
حيث سمي الشجرة المنهى عنها شجرة الخلد فكذلك لتسمية
القبر مشهداً ومن يعتقدون فيه ولياً لا يخرج عن
اسم الصنم والوثن اذ هم معاملون لها معاملة المشركين
للاصنام ويطوفون بها طواف الحج لبيت الله الحرام وليتقوا
التاسم لا كان البيت فيناطون الميت بالكلمة الكفرية من قولهم على
الله ثم عليك ويهتفون باسمهم عند الشدائد ونحوها وكل

[illegible]

در اسفند ماه
سنه پنجم
و نهمای ایشان
علیه السلام
کفریه بود

قوم لهم رجل ينادونه فاهل العراق والهند عبد القادر واهل
النهائم لهم في كل بلد بيت يهتفون باسمه يا زيلعي ويا ابن العجیل
واهل مكة والطائف يا ابن عباس واهل مصر يا زاعي والساد
البكرية واهل الجبال يا ابا طير واهل اليمن يا ابن علوان وفي
كل قرية اموات يهتفون بهم وينادونهم ويحجونهم لحلب الخمر
دفع الضر وهذا بعينه فعل المشركين في الاصنام كما في الابيات الخ

فان قال انما اخبرت وذكر اسم الله عليه فقل ان كان الخ
لله فلا يبي شيء قهرت ما تنخر من باب مشهد من تفصله
وتعتقد فيه هل اردت بذلك تعظيم ان قال نعم فقل هذا الخ
لغير الله بل اشركت معه غيره وان لم ترد تعظمه فم هل اردت
توسيع باب المشهد وتنجيس الداخلين اليه فانت تعلم يقينا
انك اوردت ذلك اصلا ولا اردت الا الاول ولا خرجت من ا
بيتك لا القصد ثم كذاب دعاءهم لهذا الله عليه هو لا شرك

آلوده کردن و در صورتی که این کار را انجام ندهد
بایستی و نقش محل خود را بجا نیاورد
است به تحقیق که این اراده شاه است که خود
بلکه بیان اراده اول بود از خانه خود
و چنین خواندن و نگارند و نگارند اید
خبر اراده

از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان
 از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان

لا یغنی عنهم من الله شیئا وانهم امثالهم وان هذا الاعتقاد منهم
 فیهم شرک لا یتیم لایمان بما جاء به الرسل الا بترکه والتوبة
 منه وافراد التوحید اعتقاد و عمل الله تعا وهذا واجب علی العلماء
 بیان از ذلك الاعتقاد الذي تفرعت عنه الذند و النحاز و
 الطواف بالقبور شرک محرم و انه عین ما كانت تفعل المشرکون
 لاصنامهم فاذا البانه العلماء للأئمة والملوک وجب علی الأئمة
 والملوک بعث دعائهم الی اخلاص التوحید فان رجع
 واقر حقن علیه دمه وماله وذراریه و من
 اصرف فقد باح الله منه ما باخر لرسوله صلی الله علیه وسلم
 من المشرکین فانهم قبل التعریف بانهم علی جمالة وضلالة و
 خصلة من خصال الکفر کافرون کفر اصغر لا یسیح دما ولا
 ما لا ولا سبی حرم ولا اطفال لانهم آتون بخصلة کفریه وهذا
 هو الذی فی سماء السلف کفادون کفر وقد حققناه فی رسالته
 مستقلة سمیناها تحقیق الفرق بین انواع الکفر والظلم
 والنفاق والفسوق و هی نافعة جدا یندفع بها تعارض آیات
 واتحاد فکلاء القبور یون من اتصف بالکفر الاصغر و هی
 عظیمه فاذا عرفوا بان مسلم علی من الضلال و معقائد الکفار الضلال

سائل ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان

از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان
 از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان

از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان
 از این موبایله نیکند
 ایشان را بخیال از اعتقاد ایشان
 این شکر کنند و این اعتقاد آوردن ایشان

در مازن بوزن نزدیک
 صاحب کور گفت که این
 را باین ال نصف و نصف است
 زنی داده بودم و این نصف است
 سید اند جواب فرمود که این
 نیست و این را باین ال نصف است
 در مازن بوزن نزدیک

بدر احم وحلیه نسائنه و قال هذه لسيده فلان يعني صاحب
 القبر وذلك نصف موانتي لاني زوجهها وكنت ملكة نصفه
 فلان يعني صاحب القبر وهذا شيء ما بلغ اليه عباد الاضداد
 نعم الجواب ان استغاثه العباد يوم القيمة وطلبهم من الانبياء
 ان يدعوا الله تعالى ان يفصل بين العباد بالحسب اختي بهم
 من هول الموقف وهذا الاشك في جوازہ اعني طلب الدعاء
 لله تعالى من بعض عبادہ لبعض بل قال صلى الله عليه وسلم لعمري
 لما خرج معتمرا لا تنسنا يا اخي من دعائك وامر الله تعالى ان
 يدعوا للمؤمنين وليستغفروهم وقد قالت ام سليم يا رسول الله
 خادمتك انشراح الله له وقد كان الصحابة رضي الله عنهم
 يطلبون الدعاء منه صلى الله عليه واله وسلم وهو حي وهذا
 امر متفق على جوازہ والكل في طلب القبور بين من الاموات
 من الاحياء الذين لا يملكون انفسهم نفعا ولا ضرا ولا موقفا
 ولا حيوة ولا نشورا ان يشفوا مرضاهم ويروا غائبهم
 ينفسوا على جلاهم وان يسقوا زرعهم ويدروا ضيع موتهم
 ويحفظوا من العين ويخوذ ذلك من الطالب التي لا يقدر
 عليها الا الله وكيف تطلب من الجاهل وهذا عين مما فسد

در مازن بوزن نزدیک
 صاحب کور گفت که این
 را باین ال نصف و نصف است
 زنی داده بودم و این نصف است
 سید اند جواب فرمود که این
 نیست و این را باین ال نصف است
 در مازن بوزن نزدیک

در مازن بوزن نزدیک
 صاحب کور گفت که این
 را باین ال نصف و نصف است
 زنی داده بودم و این نصف است
 سید اند جواب فرمود که این
 نیست و این را باین ال نصف است
 در مازن بوزن نزدیک

در مازن بوزن نزدیک
 صاحب کور گفت که این
 را باین ال نصف و نصف است
 زنی داده بودم و این نصف است
 سید اند جواب فرمود که این
 نیست و این را باین ال نصف است
 در مازن بوزن نزدیک

مندی و سبب آن از
 اجماع کرده اند و نام روی زمین از
 شرق و مغرب و بین فضا و خاک و آتش و آب و هوا و زمین و آسمان و سبب آن از
 سبب آن است که در آن فضا و خاک و آتش و آب و هوا و زمین و آسمان و سبب آن از
 سبب آن است که در آن فضا و خاک و آتش و آب و هوا و زمین و آسمان و سبب آن از

سكان الارض والاعباد و طبق الارض شرقا و غربا و يمنا و
 شاما و جنوبا و عدا ناهيت لا بلدة من بلاد الاسلام الا فيها
 قبور و مشاهد و آباء يعقد و لها و يعظم و لها و يبنون لها
 و يهتفون باسمائها و يحلفون بها و يطوفون بغناء القبر و يهتفون
 و يصنعون كل امر يقدر من عليه من العبادات لها و التعظيم
 بل هذه مساجد المسلمين غالمها لا يخلو عن قبر او قبرتها
 او مشهد يقصد المصلون في اوقات الصلوة يصنعون ما
 ذكره و بعضا مما ذكره و لا يوسع عقل عاقل ان هذا منكر بلع الى
 ما ذكرت من الشناعة و يسكت عنه علماء الاسلام الذين ثبتت
 لهم الوطاة في جميع جهات من الدنيا قلت ان اردت ان تصا
 و تركت متابعة الاسلاف و علمت ان الحق ما قام عليه الدليل
 لا ما اتفق عليه العوام جيل بعد جيل و قبيل بعد قبيل فاعلم
 ان هذه الامور التي تدندن حول انكارها و نسعي في هدم
 منارها صادرة من العاقله الذين اسلامهم تقليدا لا بآراء
 بلا دليل و متابعتهم من غير فرق بين دني و مثيل ينشأ الوا
 فيهم فيجدا هل قريته و اصحاب بلده بل يلقون في الطفولية
 ان يهتف باسم من يعقد و نرويه ابراهيم عليه و يعظمون و يرجعون

توانند از تعظيم و عبادت وى بجا آورند و يك
 سجده بجا بياورند و در هر روز سجده بجا آورند و يك
 قريه باشند و باشند و در هر روز قريه باشند و باشند
 كه نماز اين اوقات نماز اقصا كنند و آنچه ذكر
 شد كل بعض ان بجا بياورند و در هر روز
 عاقل است و بجا بياورند و در هر روز
 و خلاف شريعت باشند بجا بياورند و در هر روز
 و شريعت و علمى اهل اسلام كه در هر روز

گویم که اگر انصاف خواهی و متابعت اهداف خود کن
 نمایی و بدانی که حق آن باشد که باین دلیل قائم گردیده
 و قبیل بعد قبیل پس بدان که این امور مذکوره که
 بگویند انکار آن شود و عقل بر این امر مذکوره که
 منار آن می شناسیم از عوام صادر میشود که اسلام
 ایشان تعلیم در آن خوانش است بلا دلیل و
 متابعت آباء ایشان پورده میشود و در هر روز

طوبیست تعلیم
 با و از این جهت که معتقد آن دل باشند
 و ایشان را از این جهت که معتقد آن دل باشند
 تعلیم آن میکنند و او را از دورم

که دعوی علم و فضل میکنند و نسبت قضاء و قضاوت
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم

به محل قبره و بطحونه بتراب بجهلونه طاعا علی قبره
 و قد قر فی قلبه عظمتها معظومونه و قد صار اعظم الاشیاء عندنا
 من یعتقدونه فتشاء علی هذا الصغیر و شایع الکبیر و لا یمکن
 من احد علیهم من کبریل تراص یتسمی بالعلم و یدعی الفضل و
 ینتصب للقضاء و الفتیا و التدریس و الولاية و الامارة
 لما یعظمونه من کمالها لیکرمونه قابضا للند و اکلایا من علی
 القبور فیتن از هذا یرین الاسلام و اندر اس الدین و السنن و لا یخفی
 علی احدیت اهل للنظر و یعرف بانقرض من علم الکتاب السنة و
 الاثر ان سکوت العالم و العالم علی وقوع منکر لیس دلیل علی
 جواز ذلک المنکر و لیتضرب لک مثالا من ذلک و هی هذه الکتاب
 المسماة بالمجالی المعلوم من ضرورة الدین تحریمها قد ملات
 الدیار و البقاع و صارت امرأ ما نوسا لا یلج انکارها الی سمیع
 من الاسماع و قد امتد ایة المکاسین فی اشرف البقاع فی
 مکة ام القری یقبض من القاصدین لاداء فريضة الاسلام
 و یلقون فی البسطة الحرام کل فعل حرام و سکا فاضلا لانا
 و العلماء و الحکام ساکتون عن الانکار مع رضون عن ایراده
 و الاصدار فیکون السکوت من العلماء بل من العالم دلیل علی

و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم

و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم
 و تدریس میدارند و در میان و سر و داران را که قلم

که دین را منتظر
برگذاشته نموده اند از ایشان احدی در راه
که بیل خود امتحان عالم که بظالم گذر نموده و
بیا برگره پستان گذر فرموده و دنیا جاری خاطر
مازه پس از اینجا معلوم شد خامی آنچه استلال
بر آن بوده اند که بعضی سایل استلال بر آن
از یکدو بعضی سایل استلال بر آن کارگردین اجماع
خسین بوقوع آمد کسی بر آن انکار کرد پس اجماع
و در بعضی این قول اشتباه

الإيمان فيجب على من رأى ذلك العلم ساكتاً عن الأكلار مع مشقة
 ما يلحقه ذلك الجبار أن يعتقد أنه تعدر عليه الأكلار أن باليد
 واللسان أو قد أنكر بقلبه فإن حسن الظن بالمسلمين أهل الدين
 واجب والتأويل لهم مما أمكن صريحه لا ريب فالداخلون إلى حرم
 الشريف والمشاهدون لتلك الابنية الشيطانية التي فرقت
 شمل الدين وشذبت صلوة المسلمين معدون عن الأكلار إلا
 بالقلب كما يراين على الكاسين وعلى القبورين ومن هنا يعلم اختلاف
 ما استمر عندنا من الاستدلال من قولهم في بعض ما يستدلون عليه
 بالإجماع أنه وقع ولم ينكر فكان إجماعاً ووجه اختلاف قولهم
 لم ينكر بحجم الغيب فإنه قد يكون أنكره قلوب كثيرة تعدر عليها
 الأكلار باليد واللسان وأنه تشهد في زمانك أنكم من امرئ
 لا تنكره بلسانك ولا بيدك وإنك منكره بقلبك ويقول
 الجاهل إذا رأى أنك تشهد سكت فلان عن الأكلار بقوله أملاً
 أو متأسياً بسكوته فالسكوت لا يستدل به عارف وكذا يعلم اختلاف
 قولهم في الاستدلال فلان كذا أو سكت الباقون فكان إجماعاً
 من جهتين الأولى دعوى أن سكوت الباقين تقرير لفعل فلان لمعرفته
 من عدم دلالة السكوت على التقرير والثانية قولهم كان إجماعاً

دوم که قول ایشان کیسین اجماعند
ششتمی که اسکاوت ولایت نیکی در قریه
اکادم زیت اکا فلان را
او کیسین
نهمی در اصل
که میگوید فلان این کار
۲

این اصول ذات خود منعم
غلیظ و اگر گوی کبر قیام بر کس
الدیوبی الدلیلی و کم گنبدی غلیظ
نیا کرده فنده است و الهای بسیار
خروج نموده که کم که این حال چهل
از دو کسب اند برای فساد
در یک لحظات کند از آنها و
این اصول ذات خود منعم
غلیظ و اگر گوی کبر قیام بر کس
الدیوبی الدلیلی و کم گنبدی غلیظ
نیا کرده فنده است و الهای بسیار
خروج نموده که کم که این حال چهل
از دو کسب اند برای فساد
در یک لحظات کند از آنها و

صلی السلیک و سلم
ایران وی فدی کسی از ابناء ایران متاخرین
آنگن سبزه را بعضی از ابناء ایران متاخرین
مفسر کرده که از اول قیام و نوا
بود معروف است به یک تصویر و کتاب
و مفقود و نیست چه بر تقدیر و الحوت
تحقیق النصره تجلی من عالم دار الحوت
بزرگوار است این کار بار دولت از زبیر لیل

و پسران پروردگار
 می نمایند و آن آخریم است که ما را ده
 ایراد آن کرده بودیم چون بگوی عالم دیدیم
 و مردمان را تا به بود و اگر دان ازین
 منکر تارک و حب یافتیم که میل کرده بود
 اینچنین عوام بآن میل شدند و منکر سوختن
 و سوختن منکر گشت و پیکار از میان
 منع نمایند و زجره کننده نماند و عوام
 بعضی افعال از خوارق از
 این یافته میشوند که

م. ابجدی کرم ان عارفین

لفظ جلاله
 يعني الله در ومان
 عايند و زبان خود تکراری باشد
 و صحت لفظ شریف نگه میدارند
 بلکه از تکرار بیرون بیرون
 ایشان از تکرار ای ای ای ای
 اینها لفظ جلاله یعنی الله در ومان
 هم کردن خبر کلام میگردود

بالمجازیب الذين يلوكون لفظ الجلالة بافواههم ويقولوا
 بالسنتهم ويخرجون هاهن لفظها العربي فهم من اجناد ابليس
 من اعظم حركات الكون الذين السنتهم حلال التلبیس با مان اطلاق
 لفظ الجلالة مفرد عن اخبار عنها بقولهم الله الله ليس بكلام
 ولا توحيد وانما يلعب بهذا اللفظ الشريف باخر اخبار عن لفظ
 العربي ثم اخلاها عن معناه المعاني ولوان رجلا عظيما
 صار مسمى زيدا وصار جماعة يقولون زيد زيد بعد ذلك
 استهزاء وهانة ونحوه تسمية اذا زاد والى ذلك تحريف اللفظ
 ثم انظر هل اتى في فظة في الكتاب والسنة ذكر الجلالة
 بافرا دها و تکریرها والذی فی کتاب والسنة وهو طلب
 الذکر والتوحد والتسبیح والتهلیل وهذه اذکار رسول
 الله صلى الله عليه واله وسلم وادعيت له واصحابه خالية
 عن هذا الشبه في الذی اعتاده من هو عن هدی رسول الله
 الله عليه واله وسلم في مكان محقق ثم قد يضيفون الى
 الجلالة اسماء جماعة من الموقی مثل ابن علوان واحمد بن
 الحسين وعبد القادر والعیدروس بل قد انتسبوا الى
 الى انهم يعيدون الى اهل القبور من اهل الظلم والجرأة كعب

و توحيد و ایشان بان لفظ شریف
 و بی سنی سازند و از لفظی با جماعتی
 و یزید و یزیدان اقبیل استخوان و ابانت
 و یحیرت غمزه آرد و حضور میآید
 تحریف لفظ هم بران افزوده شود
 تا کل که در قرآن با حیرت ذرا هم
 استهزاء کرده است و تکرار آن مذکور
 است یا در قرآن و حدیث طلب فرما
 ۳۶
 به توحید است یعنی لا اله الا الله
 تسبیح یعنی سبحان الله و عظمی
 تهلیل یعنی صلوات الله علیه و کرم
 و اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله
 از این آوازه ای است که عادت آنرا
 اندازین آوازه ای و از بهیچ
 از یک نمک از خدای تعالی و از بهیچ
 و از فاده اندازان اسم شریف
 و در کان پیغمبر عبد القادر و عید
 و احمر بن حسین عبد القادر و عید
 روس و اندران که جلاله
 نهایت سید که بجا بودی
 پیغمبر همان و سبب بکان
 سید چون علی روان

این قطعه فیض است و آن را در دماغ
 بنویسند و آن را در دماغ بنویسند
 این قطعه فیض است و آن را در دماغ
 بنویسند و آن را در دماغ بنویسند

هدمت بذلك قواعد الدين واذا عرفت بطلان الامر
 علمت ان هذه احوال شيطانية يفعل الشياطين لا خوفاً من حق
 الضالين معانفة من الفرقين على اغواء العباد وقد ثبت في الاحتاد
 ان الشياطين والحجبان يتشكون بشكال الحيت والثعبان وهذا امر
 مقطوع بوقوعه فهم التعابين الذين يشاهدوا في ايدي المجاذيب
 الا نشأ وقد يكون ذلك من باب السحر وهو انواع وتعلم السحر عظيم
 بل باب الاعظم الكفر بالله تعالى واهانة ماعظمه من جعل مصحفه
 في كنيف ونحوه فلا يغتر من يشاهد ما يعظم في عين من حوال
 المجاذيب من الامور التي يراها عنده خوارق فان السحر تأثير عظيم
 في الافعال وهكذا الذين يقلبوا الاعيان بالاسما وغيرها وقد ملا
 سحره فرعون الوادي بالثعابين والحشاش حتى اوجس في نفسه
 خيفة موسى حتى وصفه الله تعالى انه سحر عظيم والسحر في فعل
 اعظم من هذا فانه قد ذكر ان بطوطه وغيره انه شاهد في بلاد
 الهند قوماً توقد لهم النار العظيمة ويلبسون الشيا الرقيقة و
 يخوضون في تلك النار ويخرجون وثيابهم كانهام ميسه لشي
 بل ذكر انه رأى انساناً عند بعض ملوك الهندا في بولدين معه
 ثم قطع ماعضواً عضواً ثم رمى بكل عضواً الى جهة فرقاً حتى لم ير
 احداً شيئاً من تلك الاعضاء ثم صاح وبكى فلم يشعر الا خارق

تعالی است و آنست کردن بجزایر که در این کتب
 در بیان او موده خاکی که تصحیف تریف راد
 فریفته نشود و کسی که اینها را می بیند پس باید که
 کند و آن را عظیم دیده از خوارق او شمارد و در
 هر را از عظیم است در کارها و همچنین آنکه

این قطعه فیض است و آن را در دماغ
 بنویسند و آن را در دماغ بنویسند
 این قطعه فیض است و آن را در دماغ
 بنویسند و آن را در دماغ بنویسند

~~£~~
1945/10

119A1